

Jeesus lehtimajanjuhlassa

Muutammat jerusalemilaiset sanoivat: »Eikö tämä ole se, jonka he halusivat tappa? Kuinka kummassa hän saa puhua täällä vapaasti eivätkä he sano mitään? Ovatkohan hallitusmiehet nyt varmoja siitä, että hän on Messias?

1Tämän jälkeen Jeesus kiersi eri puolilla Galileaa. Juudeassa hän ei halunnut liikkua, koska juutalaiset etsivät tilaisuutta tappa hänet. 2 Juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä. (...)

10 Mutta kun veljet olivat lähteneet juhille, myös Jeesus lähti sinne, ei ihmisten tietten vaan salaa. (...)

25 Muutamat jerusalemilaiset sanoivat: »Eikö tämä ole se, jonka he haluaisivat tappa? 26 Kuinka kummassa hän saa puhua täällä vapaasti eivätkä he sano mitään? Ovatkohan hallitusmiehet nyt varmoja siitä, että hän on Messias? 27 Tästä miehestä me kyllä tiedämme, mistä hän on kotoisin. Kun Messias ilmestyy, kukaan ei tiedä, mistä hän tulee.»

28 Opettaessaan temppelissä Jeesus huusi kovalla äänellä: »Te siis tiedätte, kuka minä olen ja mistä tulen. En minä ole tulostani itse päättänyt – minut lähetti hän, joka on totuus itse. Te ette häntä tunne, 29 mutta minä tunnen hänet, koska tulen hänen luotaan ja koska hän on minut lähettänyt.» 30
Hallitusmiesten teki mieli pidättää

hänet, mutta kukaan ei kuitenkaan käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

ETTÄ KAIKKI PELASTUISIVAT

256 Kristityn kutsumus, tämä Herran henkilökohtainen kutsu, johtaa meidät samastumaan hänen kanssaan. Mutta emme saa unohtaa, että hän tuli maan päälle lunastamaan koko maailman, sillä hän tahtoo, *että kaikki ihmiset pelastuisivat*. Ei ole yhtään sielua, josta Kristus ei olisi kiinnostunut. Jokainen niistä on maksanut hänelle hänen verensä hinnan.[559]

Pohtiessani näitä totuuksia mieleeni palaa se keskustelu apostolien ja Mestarin välillä, joka tapahtui juuri ennen viidentuhannen miehen ruokkimisen ihmettä. Jeesusta oli seurannut suuri väkijoukko.

Herramme kohottaa katseensa ja kysyy Filippokselta: ”Mistä voisimme ostaa leipää, että he saisivat syödäkseen?” Filippos tekee nopean laskelman: *Kahdensadan denarin leivistä ei riittäisi heille edes pientä palaa kullekin. Heillä ei ole niin paljon rahaa; heidän on löydettävä ratkaisu omasta takaa. Silloin eräs opetuslapsi, Simon Pietarin veli Andreas, sanoi Jeesukselle: ”Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa. Mutta miten ne riittäisivät noin suurelle joukolle?”*

Hapate ja taikina

257 Haluamme seurata Herraa ja levittää hänen sanaansa.

Inhimillisesti katsoen on vain luonnollista, että mekin kysymme: ”Mitä me olemme noin monille ihmisille?” Vaikka meitä olisikin miljoonia, määrämme on vähäinen verrattuna maailman väkilukuun. Sen vuoksi meidän on pidettävä

itseämme pienenä hapatteena, joka on valmistettu tekemään hyvää koko ihmiskunnalle. Sanoohan apostoli: ”*Pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan muuttaen sen kokonaan.*” Meidän on opittava olemaan tuo hapate, tuo hiiva, muuttaaksemme monia.

Onko hapate luonnostaan parempaa kuin taikina? Ei ole. Mutta hiiva on väline, jolla taikina saadaan nousemaan ja muuttumaan syötäväksi ja terveelliseksi ravinnoksi.

Ajatelkaa hetki, vaikkapa vain suurin piirtein, miten hapate toimii valmistettaessa leipää, yksinkertaista perusravintoa, kaikkien ulottuville .

Kenties olette olleet katsomassa ja nähneet, että monissa paikoissa leipominen on todellinen seremonia, jossa syntyy erinomaisen maukas tuote, melkeinpä silminkin maisteltava.

Aluksi valitaan hyvää jauhoa, jos mahdollista parasta laatua.

Taikina valmistetaan kaukalossa ja siihen sekoitetaan hapate.

Kysymyksessä on pitkä työ, joka vaatii kärsivällisyyttä. Sitten taikinan annetaan levätä. Se on välttämätöntä, että hapate voisi tehdä tehtävänsä ja saada taikinan nousemaan.

Sillä välin uuni on sytytetty, ja se kuumenee puiden palaessa.

Taikina pannaan kuumana hehkuvaan uuniin, jossa siitä valmistuu tuoretta ja kuohkeaa korkealaatuista leipää. Tällaiseen tulokseen ei olisi voitu päästä ilman hiivaa. Sitä tarvittiin vain vähän, mutta se liukeni ja hävisi muiden ainesten joukkoon tehden tehokasta ja kuitenkin huomaamatonta työtä.

258 Jos mietimme pyhän Paavalin tekstin hengellistä merkitystä, ymmärrämme, ettemme voi tehdä muuta kuin työskennellä palvelukseksi kaikkia sieluja. Muu olisi itsekkyyttä. Jos katselemme nöyrästi omaa elämäämme, huomaamme selvästi, että Herra on suonut meille uskon armon lisäksi kykyjä ja ominaisuuksia. Kukaan meistä ei ole kopio. Isämme on luonut meidät yksi kerrallaan ja jakanut lapsilleen erilaisia lahjoja. Meidän on pantava nämä kykymme ja ominaisuutemme palvelemaan kaikkia: käyttämään Jumalan lahjoja välineinä, joilla toisia autetaan löytämään Kristus.

Älkää kuvitelko, että tämä auttamishalu olisi jonkinlainen lisä, kristillisyytemme filigraanikoriste. Ellei hiivaa käytetä käymiseen, se mädäntyy. Se voi kadota panemalla taikina nousemaan, mutta se voi

kadota myös tuhoutumalla, mikä olisi tehottomuutta ja itsekkyyttä.

Älkäämme luulko osoittavamme Herrallemme Jumalalle erityistä suosiota, jos teemme hänet tunnetuksi ihmisille. *Siinä, että julistan evankeliumia, ei ole mitään ylpeilemistä, sillä minun on pakko tehdä sitä, koska Jeesus Kristus on niin käsenyt. Voi minua, ellen evankeliumia julista!*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/jeesus-lehtimajanjuhlassa/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/jeesus-lehtimajanjuhlassa/)
(17.3.2026)